

## μπρούμυτα

**μπρούμυτα**, επίρρ. [ <όψιμο μσν. πρόμυτα <πρό + μύτη], πεσμένος ή ξαπλωμένος με το πρόσωπο προς τη γη ή προς το κρεβάτι: «τον βρήκα μπρούμυτα πάνω στο χορτάρι || ήταν μπρούμυτα στο κρεβάτι του»·

- *πέφτω μπρούμυτα* ή *πέφτω τα προύμυτα*, **α.** πέφτω στο έδαφος νικημένος: «ήταν τόσο δυνατός, που ο καθένας θα 'πεφτε μπρούμυτα, αν πάλευε μαζί του». **β.** κολακεύω κάποιον δουλικά: «μόλις δει κανέναν πλούσιο, πέφτει τα μπρούμυτα και του κάνει όλα τα χατίρια». **γ.** (ιδίως για άντρες) δέχομαι να υποστώ τη σεξουαλική πράξη: «είναι κρίμα ένα τόσο όμορφο παιδί να πέφτει μπρούμυτα»·

- *τη βάζω μπρούμυτα* ή *τη βάζω τα μπρούμυτα*, (για γυναίκες), βλ. φρ. *τη ρίχνω μπρούμυτα*·

- *τη ρίχνω μπρούμυτα* ή *τη ρίχνω τα μπρούμυτα*, (για γυναίκες) της επιβάλλω τη σεξουαλική πράξη από πίσω: «δεν ευχαριστιέμαι γυναίκα, αν δεν τη ρίξω μπρούμυτα»·

- *τον βάζω μπρούμυτα* ή *τον βάζω τα μπρούμυτα*, βλ. φρ. *τον ρίχνω μπρούμυτα*·

- *τον ρίχνω μπρούμυτα* ή *τον ρίχνω τα μπρούμυτα*, **α.** τον ρίχνω στο έδαφος, τον κατανικώ, τον κατατροπώνω: «τον άρπαξε με το 'να του χέρι και τον έριξε αμέσως μπρούμυτα». **β.** (ιδίως για άντρες) του επιβάλλω τη σεξουαλική πράξη από πίσω, από τον κώλο: «επειδή τον έριξαν μια φορά τα μπρούμυτα, δεν πάει να πει πως είναι και πούστης ο άνθρωπος!».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας